

Книга Даниїла — Номер один

Улай і Хіддекель

Jeff Pippenger

2023-11-21

Служителі та народ заявляли, що пророцтва Даниїла та Об'явлення були незбагненими таємницями. Але Христос звернув увагу Своїх учнів на слова пророка Даниїла щодо подій, які мали відбутися в їхній час, і сказав: «Хто читає, нехай розуміє». Матвія 24:15. А твердженню, що Об'явлення є таємницею, яку не можна зрозуміти, суперечить сама назва книги: «Об'явлення Ісуса Христа, яке дав Йому Бог, щоб показати Своїм слугам те, що має незабаром статися... Блаженний, хто читає, і ті, що слухають слова цього пророцтва та дотримуються того, що написано в ньому; бо час близький». Об'явлення 1:1-3.

Каже пророк: «Блаженний, хто читає» — є такі, що не читають; благословення не для них. «І ті, що слухають» — є також такі, що відмовляються слухати будь-що про пророцтва; благословення не для таких. «І виконують те, що в ньому написано» — багато хто відмовляється зважати на попередження й настанови, що містяться в Об'явленні. Жоден із них не може претендувати на обіцяне благословення. Усі, хто висміює теми пророцтва й глузує із символів, урочисто поданих тут, усі, хто відмовляється реформувати своє життя та готуватися до приходу Сина Людського, будуть без благословення.

«З огляду на свідчення Натхнення, як сміють люди навчати, що Одкровення — це таємниця, недосяжна для людського розуміння? Це розкрита таємниця, відкрита книга. Вивчення Одкровення спрямовує думку до пророцтв Даниїла, і обидва містять найважливіше повчання, дане Богом людям, щодо подій, які мають відбутися наприкінці історії цього світу». Велика боротьба, 340.

«Вивчення Об'явлення спрямовує розум до пророцтв Даниїла». Дехто бачить у книзі Даниїла лише пророцтва. Але Даниїл представляє дві лінії істини, і лінія істини, яка представляє його пророцтва, — це останні шість розділів його книги. Перші шість розділів подають ілюстроване пророцтво, яке, здебільшого, і досі залишається нерозпізнаним. Перш ніж розглядати перші шість розділів Даниїла, ми пояснимо, чому насправді в останніх шести розділах Даниїла представлено лише два пророцтва. Сестра Вайт вказує на два пророцтва, посилаючись на дві великі ріки Шинару. Коли ми приймаємо символізм, який вона викладає, ми знаходимо ключ, щоб побачити два — і лише два — пророцтва в останніх шести розділах Даниїла.

Світло, яке Даниїл отримав від Бога, було дане особливо для цих останніх днів. Видіння, які він бачив на берегах Улаю та Хіддекелю, великих рік Шінеару, тепер у процесі сповнення, і всі передречені події незабаром збудуться. Свідчення для служителів, 112.

Видіння восьмого розділу було дано біля річки Улаю.

Третього року царювання царя Валтасара з'явилося видіння мені, самому мені, Даниїлові, після того, що з'явилося мені спочатку. І бачив я у видінні; і сталося, коли я бачив, що я був у Шушані, у палаці, що в провінції Елам; і бачив я у видінні, і я був біля річки Улай. Даниїла 8:1, 2.

Коли ми взяли абзац із «Свідчень для служителів», де сестра Вайт посилювалася на «Улай і Хіддекел» і називала їх «великими річками Шінара», ми розбирали цей абзац із одного з найважливіших коментарів щодо вивчення книг Даниїла та Об'явлення в писаннях сестри Вайт. У цьому уривку вона стверджує: «Є потреба в набагато ретельнішому вивченні Божого Слова; особливо слід приділити увагу книгам Даниїла та Об'явлення, як ніколи раніше в історії нашої праці».

Якщо уважно розглянути перші два вірші, які ми щойно навели з восьмого розділу книги Даниїла, вони дають два внутрішні свідчення факту, який часто лишається поза увагою. Даниїл каже: «у третій рік» Валтасара «мені явилось видіння». Потім він додає: «після того, що явилось мені спочатку». Цей вірш можна зрозуміти двома способами, і в обох випадках це приводить до того самого висновку.

Ангел Гавриїл був тим, хто приніс пророче світло Даниїлові, як і всім пророкам, бо він замінив Сатану як небесного носія світла. Це означає, що кожне пророче правило, яке міститься в Писанні, спрямовував Гавриїл. Чи розумів це Даниїл чи ні, у першому вірші восьмого розділу він не лише зазначає важливе пророче спостереження, але й наводить у цьому вірші двох свідків цього важливого пророчого спостереження. Те, що Даниїл записав у першому вірші, — це що він отримав видіння раніше, ніж те, яке отримав біля річки Улай. Видіння біля річки Улай відбулося в третьому році Валтасара. Видіння ж, що передувало видінню біля річки Улай, відбулося в першому році Валтасара.

У першому році Валтасара, царя Вавилонського, Даниїл мав сон і видіння своєї голови на своєму ложі; тоді він записав сон і виклав короткий зміст справ. Даниїла 7:1.

У першому вірші восьмого розділу Даниїл зазначає, що він також мав видіння в перший рік Валтасара, бо каже: "після того, що явилось мені спочатку." Чи видіння біля річки Улай з'явилося після видіння першого року Валтасара, чи видіння з'явилося після першого з двох паралельних видінь? Обидві відповіді правильні. Видіння біля річки Улай — те саме, що й видіння сьомого розділу. Гавриїл застосовує пророчий принцип "повтор і розширення" і водночас правило, що справа встановлюється на свідченні двох. Обидва видіння стосуються царств біблійного пророцтва.

Бачення сьомого розділу зображує ті царства як хижих звірів, тим самим підкреслюючи й подаючи їх у контексті їхньої світської влади. Бачення восьмого розділу зображує ті самі царства символами зі служіння в Божому святилищі, хоча кожен із символів цього служіння навмисно спотворений, аби представити фальшиве поклоніння. Даниїл 8 зображує ті самі царства, що й бачення сьомого розділу, але розміщує ці царства в їхньому релігійному контексті.

Видіння при річці Улаї у восьмому розділі книги Даниїла повторює й розширює видіння сьомого розділу. Сьомий розділ окреслює політичний аспект царств, про які говорить біблійне пророцтво, а восьмий розділ — релігійний аспект цих царств. Коли це визнається, тоді стає зрозуміло, що сьомий і восьмий розділи — одне й те саме видіння. У дев'ятому розділі приходить Гавриїл, щоб пояснити часовий аспект видіння восьмого розділу. Отже, видіння при річці Улаї охоплює сьомий, восьмий і дев'ятий розділи книги Даниїла. Потім у десятому розділі згадується річка Хіддекел.

Третього року Кіра, царя перського, було відкрите слово Даниїлові, що звався Валтасар; і те слово було правдиве, але призначений час був довгий; і він зрозумів те слово та мав розуміння видіння. У ті дні я, Даниїл, був у жалобі три повні тижні. Я не їв приємного хліба, ані м'ясо, ані вино не входили в уста мої, і зовсім не намащувався, аж поки не сповнилися три повні тижні. А двадцять четвертого дня першого місяця, коли я був при березі великої ріки, що зветься Гіддекел. Даниїла 10:1-4.

Видіння ріки Хіддекель вводить у пророчу історію північного царя. Воно починається з розпаду царства Олександра Великого, окреслює злети й падіння подальшої історії, де зрештою з розпаду колишнього царства Олександра Великого залишаються лише два антагоністи: буквальный південний цар проти буквального північного царя. Зрештою воно доходить до історії папства, яке тоді стає духовним північним царем; наприкінці одинадцятого розділу воно приходить до свого кінця, Михаїл постає, і період випробування для людства закінчується. У спрощеному викладі видіння ріки Улай є внутрішнім видінням Божої святині та воїнства, а ріка Хіддекель — зовнішнім видінням ворога Бога та Його народу протягом тієї самої історії. Воно застосовує той самий принцип, що міститься в семи церквах і семи печатах Одкровення.

Багато служителів не докладають жодних зусиль, щоб пояснювати книгу Одкровення. Вони називають її книгою, вивчення якої не приносить користі. Вони вважають її запечатаною книгою, бо вона містить опис образів і символів. Але сама назва, яку їй дано — 'Одкровення', — спростовує це припущення. Одкровення — запечатана книга, але водночас і відкрита книга. У ній описано дивовижні події, яким належить відбутися в останні дні історії цієї землі. Вчення цієї книги є чіткими, а не містичними та незрозумілими. У ній підхоплюється та сама лінія пророцтва, що й у Даниїла. Деякі пророцтва Бог повторив, тим самим показуючи, що їм слід приділяти належну увагу. Господь не повторює того, що не має великого значення. Manuscript Releases, том 8, 413.

Та сама внутрішня і зовнішня історія, що представлена в книзі Даниїла, продовжується в книзі Об'явлення. Окрім пророчого світла, яке дають ці два видіння, є також підтвердження методології біблійного тлумачення, прийнятої Вільямом Міллером, а згодом — Future for America. За належного розуміння книги Даниїла та Об'явлення є справжніми золотими копальнями для підтвердження принципів пророчого тлумачення, які Біблія визначає у собі самій.

Улай, будучи внутрішньою темою, а Хіддекел — зовнішньою, також представляють два пророцтва, які мали бути розпечатані у «час кінця». Улай був розпечатаний у «час кінця»

1798 року, а Хіддекел був розпечатаний у «час кінця» 1989 року, коли, як описано в книзі Даниїла, одинадцятому розділі, сороковому вірші, країни, що представляли колишній Радянський Союз, були зметені папством і Сполученими Штатами.

Коли ці факти буде визнано, можна також усвідомити, що два видіння насправді є одним видінням, так само як пророча історія семи церков і пророча історія семи печатей — це одна й та сама пророча історія. Тоді ці два видіння стають шляхом, який Господь використовував у минулому русі першого ангела і який Господь використовуватиме в теперішньому та майбутньому русі третього ангела, щоб здійснити процес випробування, як це викладено в книзі Даниїла, у дванадцятому розділі, віршах дев'ятому і десятому.

І він сказав: Іди своєю дорогою, Даниїле, бо ці слова закриті та запечатані аж до часу кінця. Багато хто очиститься, вибілється й буде випробуваний; а безбожні чинитимуть безбожно; і жоден із безбожних не зрозуміє, а мудрі зрозуміють. Даниїла 12:9, 10.

Як приклад розпечатання Хіддекелю у 1989 році, розгляньте те, що сказало натхнення.

У книзі Об'явлення всі книги Біблії сходяться і завершуються. Тут є доповнення до книги Даниїла. Одна — пророцтво; інша — об'явлення. Запечатаною була не книга Об'явлення, а та частина пророцтва Даниїла, що стосується останніх днів. Ангел наказав: «А ти, Даниїле, затаї ці слова та запечатай книгу аж до часу кінця». Даниїл 12:4. Діяння апостолів, 585.

І Улай, і Хіддекел стосуються останніх днів, але адвентизм був готовий визнати лише те, що 1798 рік був «часом кінця» Даниїла, коли його книгу мали розпечатати. Проте частина пророцтва, що «стосується останніх днів», точніше — це останні шість віршів одинадцятого розділу книги Даниїла, бо ці вірші завершуються тим, що Михаїл постає, коли закінчується випробувальний час для людства.

Видіння про суд, як зазначено в сьомому, восьмому і дев'ятому розділах книги Даниїла, було запечатане до «часу кінця» у 1798 році. Світло (яке принесло розпечатане видіння на Улаї) було проголошенням відкриття слідчого суду, а не завершення суду. Світло, яке було розпечатане з видінням на Хіддекелі, вказує на завершення слідчого суду, і це також той уривок у книзі Даниїла, який містить «частину пророцтва, що стосується останніх днів».

Розпечатання у 1798 році сповістило про початок слідчого суду. Розпечатання у 1989 році сповістило про близьке завершення слідчого суду. Почерк Альфи й Омеги легко побачити у книзі Даниїла, але лише якщо ви знаєте, що це таке, і готові його шукати.

Коли в одинадцятому розділі книги Даниїла, у сорок п'ятому вірші, завершується час випробування, ставиться підпис Альфи й Омеги. Початок книги Даниїла точно показує, де вона закінчується. Вона починається з буквальної війни між буквальним Вавилоном і буквальним Ізраїлем, і буквальний Вавилон перемагає.

У третій рік царювання Єгоякіма, царя Юдиного, прийшов до Єрусалиму вавилонський цар Навуходоносор і обложив його. І Господь віддав у його руку Єгоякіма, царя Юдиного, з частиною посудин дому Божого; і він переніс їх до землі Шінеар, до дому

свого бога, і посудини вніс до скарбниці дому свого бога. Даниїла 1:1, 2.

В одинадцятому розділі книги Даниїла, у сорок п'ятому вірші, завершується духовна війна між духовним Вавилоном, символізованим як «цар півночі», і духовним Ізраїлем, представленим як «славна свята гора», і духовний Ізраїль здобуває перемогу над духовним Вавилоном.

І він поставить намети свого палацу між морями на славній святій горі; та прийде він до свого кінця, і ніхто не допоможе йому. І того часу стане Михаїл, великий князь, що стоїть за синів твого народу; і буде час неволі, якої не було відтоді, як існував народ, аж до того часу; і того часу буде врятований твій народ, кожен, хто буде знайдений записаним у книзі. Даниїла 11:45; 12:1.

Книги Даниїла та Об'явлення є однією книгою:

"Книги Даниїла й Об'явлення — одне. Одна — пророцтво, інша — об'явлення; одна — книга запечатана, інша — книга відкрита. Іван чув таємниці, які виголошували громи, але йому було наказано не записувати їх." Біблійний коментар адвентистів сьомого дня, том 7, 971.

Дві книги, що є однією книгою, є шедевром пророчого вчення ангела Гавриїла. Я пишу це, добре знаючи, що те, що Гавриїл передав Даниїлові та Іванові, походило від Ісуса, який отримав це від Отця. Моя мета не звеличувати Гавриїла, а піднести глибоке одкровення свідчень в обох книгах про те, як Альфа й Омега встановив пророчі правила біблійного тлумачення, які мали бути представлені в цих двох книгах, якщо ми готові це побачити.

Дозвольте нагадати, що на цьому етапі моя мета й намір — не подавати тлумачення двох пророцтв щодо річок Улай та Хіддекел. Моя мета й намір — розглядати пророцтва в перших шести розділах книги Даниїла. Я лише обґрунтовую думку, що книги Даниїла й Об'явлення, можливо, є найглибше побудованими книгами у Слові Божому. Вони подають пророче послання, водночас окреслюючи Божий характер, а також визначаючи самі правила, яких необхідно дотримуватися, щоб людина могла пізнати пророцтва, а також пізнати Того, Хто дав ці пророцтва.

Ще одним прикладом глибокого характеру книг є Даниїлів виклад «семи часів» із двадцять шостого розділу книги Левіт. Пророцтво про «сім часів» було і є «камнем спотикання» для Божого народу як у давньому Ізраїлі, у міллеритському русі першого ангела, так і в теперішньому й майбутньому русі третього ангела. «Камінь спотикання», за простим визначенням, — це щось, чого ви не бачите, хоча воно очевидно там є. Отже, щойно ви розпізнаєте «сім часів» у книзі Даниїла, ви бачите, що вони там очевидно присутні, але також бачите, що вони приховані від тих, хто обирає не бачити.

Приховати щось, залишивши його відкритим у граматичному плані, — визначне досягнення; таке не впести в жоден створений людиною детективний роман. Це шедевр, бо воно там, на видноті для кожного, хто не бажає спіткнутися, але його неможливо побачити тим, хто таки обирає спіткнутися. Воно «ховається на видноті», так би мовити. Це

досягається завдяки поєднанню людського й божественного.

Я роблю таке твердження, бо хочу нагадати саме зараз, що в адвентизмі існує католицьке вчення, щонайменше від часу публікації «Questions on Doctrine» у 1957 році, і що воно також підняло свою неправедну голову в цьому русі теперішньої істини Future for America. Ідея полягає в тому, що Христос під час втілення не прийняв плоті, яку Він успадкував від Марії. Звісно, ті, хто відстоює це вчення, не висловлюються саме так, але все ж таки саме цього вони й навчають. Я називаю це католицьким вченням, бо передумова про те, що плоть Христа була така ж чиста, як плоть Адама до його гріхопадіння, — це та сама сатанинська логіка, яку використовує католицька церква у своєму вченні про так зване «непорочне зачаття». І якщо ви не знайомі з язичницьким вченням про «непорочне зачаття», то воно навчає, що плоть Христа була надприродно створена, подібно до нижчої природи Адама до того, як він і Єва згрішили, або, як стверджують, Христос мав безгрішну природу Адама до гріхопадіння. Воно навчає, що Марії самій чудесним чином була дана тілесна природа Адама до його гріхопадіння, щоб вона могла бути досконалою посудиною для того, аби Святий Дух втілив Немовля Ісуса в її досконалу плоть.

Звісно, ті в адвентизмі, які відстоюють той самий висновок щодо плоті Ісуса, не посилаються на жодні чудеса, пов'язані з Марією, але перекручують уривки з праць сестри Вайт і Біблії, щоб навчати того самого католицького вчення. Чому я щойно зробив відступ і відійшов від обговорення книги Даниїла? Я відповім на це.

Чудесна структура і задум книг Даниїла та Об'явлення були здійснені поєднанням людського й божественного. Ісус є Слово Боже, а Біблія — Слово Боже. Божественна й людська природа Ісуса повністю представлена в Біблії. Слова в ній божественні й містять творчу силу, здатну перетворювати серця й розуми. Ці слова — та сама сила, яка привела все до існування. Але ті люди, яких Бог обрав бути Його знаряддями для запису Біблії, усі були грішниками. Людська частина цього рівняння представлена падшими людьми. Біблія є поєднанням людського й божественного, і пророки були грішниками, як і кожен нащадок Адама. Христос ніколи не згрішив ні думкою, ні словом, ні ділом. Але Він справді прийняв плоть від Марії після чотирьох тисяч років занепаду. Якби Він насправді взяв нижчу тілесну природу Адама до того, як Адам згрішив, це вимагало б, щоб кожен біблійний автор також був безгрішним.

«Сім часів» у книзі Даниїла були «приховані у всіх на очах» не лише словами, які записав Даниїл, а також падшими людьми, що перекладали Біблію короля Якова. Падші люди двічі торкнулися книги Даниїла, і те, що було здійснено, було б неможливим для будь-якої людини без божественного нагляду Божого Провидіння.

У нашій наступній статті ми почнемо показувати, як Божество і людство приховали «сім разів» із двадцять шостого розділу Левіта просто у всіх на очах у книзі Даниїла, бо Бог наперед знав і навіть задумав, щоб це стало випробувальним «каменем спотикання» як для тих у русі першого ангела, так і для тих у русі третього ангела.

Світло, яке Даниїл отримав від Бога, було дане особливо для цих останніх днів. Видіння, які він бачив на берегах Улаю та Хіддеkelу, великих рік Шінеару, тепер у процесі сповнення, і всі передречені події незабаром збудуться. Свідчення для служителів, 112.